

Sametový koncert v Bruselu

Před 20 lety nepadla pouze Berlínská zeď, ale díky mírumilovným revolucím zkolaboval také celý evropský komunistický svět. V úterý 24. listopadu 2009 si tyto události připomenuli také Češi „Sametovým koncertem“, který se konal ve starobylém sále Královské konzervatoře Brusel pod záštitou velvyslankyně ČR při Evropské unii paní Mileny Vicenové. Prestižního koncertu se zúčastnili i další velvyslanci (Španělsko, Velká Británie, Polsko, Litva ad.) i další vysocí činitelé, kteří si mohli poslechnout Koncert pro violoncello h moll Antonína Dvořáka, a ve druhé půli byla v belgické premiéře uvedena Symfonie c moll 2000 českého skladatele Petera Schecka. Sólistou večera byl Olsi Leka a Mechels Kamerorkest dirigoval Tom Van den Eynde. Koncert A. Dvořáka, kterému se také občas říká „violoncellová symfonie“, vedl Tom Van den Eynde pevnou rukou, nicméně Olsi Leka se do provozní teploty dostával jen pomalu, což poznamenalo výraz v první větě, kde si občas i zaflirtoval s intonací. Nicméně ve třetí větě sólista očividně ožil a tak jsme si přece jen mohli poslechnout velké violoncellové sólo s potřebnou melancholií i technickou kvalitou.

Dílo Petera Schecka Symfonie c moll 2000 velice dobře symbolizuje vysvobození jeho země z totalitního zřízení. V každé notě je slyšet, že je napojen na svoji vlast tělem i duší. Jeho tonální, harmonická skladba bohatá na melodie, maximálně využívá veškerých možností symfonického orchestru. Z jeho díla se neustále vynořuje radost i údiv z neočekávaně nabyté svobody, který je doprovázen připomínkami obavy a strachu jako pozůstatku totalitární minulosti. Ale to již je pryč a země se s nadějí probouzí do krásného rána, publikum nasává jarní vůně a hudba nám dál vykresluje barevné květy i pohled na poklidnou vesnici. Přestože se během těchto pasáží orchestr dopustil občasných nepřesností, nemělo to patrný vliv na celkové vyznění skladby a publikum poslouchalo velice soustředěně. V závěru se ještě symfonie rozvine do nadšené apoteózy prosté všech zábran a slovanská duše se tu plně odkryje opojena tancem vítězství. Klobouk dolů, do této atmosféry unáší Peter Scheck ve své skladbě posluchače velice umě a cílevědomě.

Ludwig Van Mechelen (<http://users.telenet.be/klassiekcentraal>), překlad Jöran Westerbeek